

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ'. - φύλ. 4 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 24 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΙΟΥ 1915 * ΑΡΙΘΜΟΣ 549

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

HEINE-SCHUMANN. Ἡ ἀγάπη τοῦ ποιητῆ. (Μετάφρ.
Ν. Ποριώτη).

G. BRANDES. Γιά τὸν Ἰψεν καὶ τὴ ζωὴ του (συνέ-
χεια).

ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΓΚΕ-Ι-ΓΕΡΣΤΑΜ. Τὸ βιβλίον τοῦ μικροῦ
ἀδερφοῦ (συνέχεια).

ΕΥΡΥΠΙΑΔΗΣ. Ἐπὶ δὸς ἀπὸ τὴν «Ἰφιγένεια». (Μετάφρ. Ἀ-
λέκου Φωτιάδου).

Α. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ. Τὸ μετάλλιον.

ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Τὰ Καλὴμερα στὶς στάνες.
Ὅ,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

R. SCHUMANN, OP. 48

Ἡ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ (DICHTERLIEBE)

Σειρὰ τραγουδιῶν ἀπὸ τὸ «Λυρικό Ἰντερμέδιο» τοῦ Heine σὺν ῥυθμότητι μου-
σικῆς τοῦ Schumann. — Ἑλληνικὰ τὰ πρωτοτραγουδιῶσε ἡ Σμαράγδα Γεννάδου.

1

Τὸ Μάη, τὸ μήνα τὸν καλόν,
ποῦ ἀνθίζουν ὅλα τὰ νύκτα,
τὸν Ἔρωτα ἢ καρδιά μου
νὰ πρωτανθίσῃ αἰστάνθη.

Τὸ Μάη, τὸ μήνα τὸ χρυσόν,
ποῦ κελαϊδᾷ τὰ νύκτα,
σοῦ μίλησαν, κυρά μου,
οἱ πόθοι μου καὶ οἱ πόνοι.

2

Τὰ δάκρυά μου ἀνθοῦνε
σὰν πληθὺς λουλουδιὰ λαμπρά,
καὶ οἱ θρήνοι μου ἀντηχοῦνε
σὰν ἀηδονίου λαλιά.

Γιὰ νὰ γῶ ἓνα φίλόν σου,
τὰ νύκτα ὅλα ἐγὼ σκορπῶ,
καὶ λένε στὴν αὐλή σου
τὰ νύκτα ἓνα σκοπὸν.

3

Τὸ ῥόδον, τὸ κρίνον, τὸν ἥλιον, τὰ νύκτα,
πρὶν ὅλα μ' ἀγάπης καημὸν ἀγαποῦσα,
μὰ τώρα γιὰ σὲ ἡ ἀγάπη με λυώνει,
τὴν ὁμορφὴν, ἀγνὴν, καὶ μικροῦλα καὶ μόνον,
— πηγὴ τοῦ πόνου ἐσὺ γελοῦσα,
καὶ ῥόδον, καὶ κρίνον μου, καὶ ἥλιον καὶ ἀηδόνι, —

γιὰ σένα με λυώνει,
τὴν ὁμορφὴν, ἀγνὴν, καὶ μικροῦλα καὶ μόνον,
τὴ μόνον !

4

Ἄμα στὰ μάτια σὲ θωρῶ,
μοῦ φεύγει ὁ πόνος καὶ καημὸς,
καὶ ἐνῶ στὰ χεῖρά σου σὲ φιλῶ,
λεβέντης εἰμαι καὶ γερός.

Στὸν κόρφο σου ἄμα γέρνω ἐγώ,
οὐράνια με μεθάει χαρὰ,
μὰ ὅταν μοῦ λὲς τὸ «σ' ἀγαπῶ»,
με δάκρυα θρηνηῶ πικρά.

5

Νᾶχν τὴν καρδιά μου κλείσει
μέσ' στοῦ κρίνου τὸν ἀνθόν,
γλυκὰ θάχει τραγουδήσει
τὸ κρίνον τὴν ἀγαπῶ :

τραγουδὶ ποῦ τρεμοσβήνει
σὰν τὰ χεῖρά σου στὸ φίλ,
ποῦ μοῦ εἶχε δώσει ἐκείνη
σὲ μιὰν ὥρα μαγική.

6

Στοῦ Ρήνου τὸ ῥέμα,
τηρώντας μεσ' στὰ νερά,